

Skala, men de ere vel sagtens ikke uoverkommelige. En energisk Regering vil vel nok inden ret længe kunne skaffe det fornødne Grundlag for en saadan Beskatning. For Øjeblikket ere — hvad der ogsaa fremgaar af Kommissionens Betænkning — Ejendommene paa St. Croix beskattede paa en Maade, som man maa søge at komme bort fra, at store Jordarealer ligge hen som ganske skattefrie, hvilket har til Følge, at man ikke bryder sig om at dyrke dem. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor store de ere. Det er man vel ikke i Stand til at vide, da man ikke kender Øens Størrelse nøjagtigt og ikke bestemt kender Grænserne for de forskellige Ejendomme, hvad der er en Følge af den Maade, hvorpaa man har behandlet Ejendommene derovre. Naar man ikke bryder sig om at dyrke sin Jord, udviskes selvfølgelig Grænsen mellem den enes og den andens Jord, saa at der nok i Øjeblikket er nogen Uklarhed, men nogle Regler i saa Henseende maa vel nok kunne opnaas. Beskatningen af Værdistigningen anser jeg for noget, man særlig maa tage Sigte paa.

De andre Foranstaltninger, vi ønske at opfordre Regeringen til at gennemføre til Ophjælpning af Øernes Næringsliv, maa vel særlig gaa ud paa at ophjælpe Agerbruget. Derved vilde naturligvis Jorderne og særlig de, der nu ligge hen eller blive behandlede paa en mindre heldig Maade, faa en forøget Værdi. Særlig naar denne Værdistigning fremkommer ved Hjælp og Assistance her fra Moderlandet, og naar vi her fra Danmark ere villige til at bringe Ofre for Ophjælpningen af Øernes Næringsliv, have vi ogsaa Krav paa

Formanden: Er det ærede Medlem snart ved Afslutningen af sit Foredrag?

Knudsen: Ikke saa snart!

Formanden: Jeg vil da udsætte Forhandlingerne til i Aften. Mødet fortsættes i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4¹⁵.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit i Dagsmødet afbrudte Foredrag.

Knudsen: Jeg skal tillade mig at fortsætte min Anbefaling for den Dagsorden, jeg tillige med et andet Medlem, som udgør det Mindretal, hvortil jeg hører, har tilladt mig at stille til de to Lovforslag, som vi nu behandle. Da vi sluttede i Formiddagsmødet, var jeg ved at omtale Reformen af Skatterne paa faste Ejendomme ovre i Vestindien, derunder særlig Beskatningen af saadanne Ejendommers Værdistigning. Jeg tillod mig at fremføre den Anskuelse, at den Maade, hvorpaa disse Ejendomme for Tiden henligge, i alt Fald for en væsentlig Del, er en saadan, at man maa kunne forudsætte, at naar Staten vil gøre sin Pligt overfor Øerne og søge at ophjælpe Næringslivet paa bedste Maade, navnlig ved at ophjælpe Landbruget, ville Jorderne derovre snart faa en betydelig forøget Værdi. Da denne Værdi jo i væsentlig Grad tilvejebringes ved Assistance og Hjælp herfra, vil jeg, rent bortset fra, hvad der ellers kan tale for Grundværdiskat, tillade mig at mene, at det er retfærdigt at gennemføre en Værdibeskatning derovre. Naar man gennemfører en Indkomst- og Formueskat med stigende Skala og en Skat paa faste Ejendomme, saaledes som jeg har foreslaaet, at den højtærede Finansminister skulde gøre, saa vil der selvfølgelig, naar disse Skatter blive normerede paa den Maade, som saadanne Skatter bør, ikke alene derigennem komme Dækning for, hvad man mister paa den indirekte Beskatnings Omraade — dels ved ikke at vedtage de to Forslag, som her foreligge, dels ved den yderligere Nedsættelse af de indirekte Skatter, jeg har foreslaaet —, men der vil tillige indkomme mere, som vil kunne anvendes til at fremme Øernes Stilling i det hele. Jeg skal derefter gaa over til at omtale andre Punkter i den Dagsorden, jeg har foreslaaet.

Vi ønske nemlig, at Reformerne i Vestindien ikke alene skulle bestaa i en Forandring i Skatteforholdene, vi ønske meget mere end det. Det næste Punkt paa vor Dagsorden er det, som vi i Sær-